

Yarım Kalmış Bir Şiir

— ozgur-havuz · 21 Şubat 2010

Ah sevgili sen beni hiç sevmedin ki,
Sen yabancı bir tenin çatlaklarında mutluluğunu aradın hep,
Benim mutluluğum senin dudaklarından düşecek bir çift cümlede saklıydı,
Ben ağladım,
Sen hep o iç yakan gülüşünle yüreğimi kor alevlere teslim ettin...
Gerçeklik payı olsun diye kurduğun uzun cümleli yalanlarına öyle inandım ki,
Şimdi bu haldeyim,
Aklını kaçırmış bir şair gibi...
Biliyorum sevgili,
Ben senin düşlerinde ki sevgili olamadım hiçbir zaman,
Hani soluksuz cümlelerle tarif ettiğin sevgili...
Oysa ben uzun cümlelerle sana kendimden hiç bahsetmedim,
Senden sakladığım o kadar çok yaram vardı ki,
İşte bu yüzden tenimin çıplaklığını hiçbir zaman göremedin...

Gittin sevgili,
Şimdi ıssız bir sokak kadar yalnızım,
Hiçbir soğuk gidişin kadar üşütmedi tenimi...
Hani şu açılmasını beklediğim kapıdan bir kez olsun sen gelsen,
Parmaklarım saçlarına dolansa ve kokunu derinden içime çekip,
Seni öylece mahzun bir şekilde izlesem...
Hayal ya bu, belki bir gün gerçekleşir umuduyla düşlediğim bir hayal...
Sonrası zaten dönmeyeceğini bile bile seni beklemek...

Dönmeyeceksin sevgili,
Gittiğin kirli kent kıyılarından dönmeyeceksin hiçbir zaman,
Öksüz bir adam bıraktın giderken,
Sözleri hep yarım kalan dudağında...

Boş bir yalnızlıkta ne kadarda dolu umutlar taşıyormuş insan...
Yalnızım ama sensizlik daha bir yalnızlık yüklüyor omuzlarıma,
Adım hangi şiiirde geçerse geçsin,
Mutluluk kavramını hiç elimde tutamadım...
Mutluluk sen varken güzeldi benim için,
Sen giderken mutluluğumu da yanında götürdün...

Sana bir şairin sözlerinde unutulmadığını haykırıyorum,
O şair ben değilim,
Bilirsin ben öyle fiyakalı cümleler kuramadım hiçbir zaman,
Seni bir şairin dizelerinden çalmıştım,
Ve uzun soluklu bir aşk yaşayamadan,
Kaybettim,
Üzgünüm...

O kadar yalın konuşmak istiyorum ki sana,
Belki tekrarı olan bir gelişe hazırlanırsın,
Kucak dolusu umutla gelirsin
Belki hiç gitmemek üzere gelirsin,
Aynı yastığın soğukluğunda uyuruz,
Aynı düşlerin sıcaklığında ısıtırız birbirimizi...

Hayır sevgili,
Sen hiçbir zaman gelmeyeceksin,
Ve ben inatla hep seni bekleyeceğim,
Ben dön'lerimle sana yalvarırken,
Senin hafızanda hatırlamadığın bir kimlik olacak adım...
Tanımayacaksın bile beni,
İsmim önemsiz harf dizilimi olacak dilinde...

Biliyorum,
Ben yine senin için boş kelimeler sarf edip,
Yaraları kabul tutmamış yüreğimi yeniden kanatıyorum,
Şimdi bir valiz dolusu acılarımla,
Senin beni bıraktığın bu kenti acımasızca terk ediyorum...

Yarım kalmış bir şiir'sin dudaklarımda,
Elbet bir gün tamanlanacak...